

PASTÝŘ

FARNOSTI SVATÝCH VOJTĚCHA A CECÍLIE VE SLAVIČINĚ

Ročník 30

Číslo 1

1. 12. 2024

ŠŤASTNÝ MŮŽE BÝT JEN TEN, KDO UMÍ BÝT VDĚČNÝ...

Drazí přátelé,
vstupujeme do krátkého období liturgického adventu. Každý rok nějak přemýšlíme, jak prožít tyto dny, a pokaždé jsme z toho nějak smutní, že jsme na nic neměli čas, a v podstatě nás pohltit shon a všechno to vnější. Máme často pocit, že svět je divný, plný násilí a konfliktů, a v podstatě celé poselství adventu je zvalcováno komercí. Nechci však mluvit negativistickým tónem, také nemám v úmyslu kritizovat a vracet se do časů minulých, kdy podle mnohých bylo lépe. To nikde nevede. První věc, kterou si musí uvědomit každý z nás je, že doba, do které vstupuje poselství anděla o příchodu Božího Dítěte, nebyla jiná. V samotném Izraeli vládl náboženský úpadek, korupce a konflikty na denním pořádku. Pro mnohé touha po Mesiáši byla pouze naplněním vlastních ambicí vládnout a zakusit chuť moci. Pro mnohé by byl Mesiáš vyrušením z pohodlného životního stereotypu, anebo problémem, jak se srovnat se spoluprací s římskou vládní mocí, která byla docela výhodná. Jedním slovem zmatek, jak vnější, tak i v lidském srdci. Právě do tohoto chaosu vstupuje Bůh, tiše a tajemně. On přichází zachránit to, co se ztratilo. Podat pomocnou ruku těm, kteří nevidí východ ze slepé uličky. Ať prožíváme cokoliv, a je to pro nás těžké a dokonce někdy nevidíme východiska, je tu On a dává možnost nanovo objevit krásu a radost života. Vstupuje jako světlo do temnoty. V těchto dnech je větší část dne tma. Rádi si v domácnostech zapalujeme voňavé svíce a také budeme zapalovat svíce na

adventním věnci. Stačí, když nás právě v pohledu na hořící svíci pronikne myšlenka na světlo, kterým je pro nás milost Krista. Možná jenom kratičká modlitba: „Pane, prosvětli temnoty mého života.“ To bude pro mě moment, kdy naděje znovu naplní moje dny.

Chci vás povzbudit k zvláště rodinnému prožívání tohoto období. Prosim, najděme si vzájemně na sebe čas. Nemyslím jenom na modlitbu a aktivity náboženského charakteru. Ale prostě budme spolu

aspoň nějaký čas, bez mobilu, počítače a televize. Abychom si mohli promluvit a naslouchat jeden druhému. Objevíme tak určitě kouzlo vzájemné blízkosti. Víím, že čas je dnes drahá komodita, ale vždycky se to dá nějak zařídit, a je to určitě cesta k radosti. Rodiče, nezapomeňte přivést své děti na roráty, které jsou každou adventní sobotu v 7.00 hod. Já víím, že si chcete také pospat a není to někdy jednoduché děti připravit a dovézt do kostela, ale jsou to jenom tři soboty a jsem přesvědčený, že to je skvělý zážitek a také se takto učíme

trochu něco obětovat. Jednou to ovoce sami poznáte. Ať na cestě k Vánocům prožíváme také to tajemno, které se nám naplno odhalí v příchodu Pána. Máme před sebou kratičký úsek do Vánoc, nechejme ho působit, a je na místě, když se těšíme a snažíme, aby Vánoce byly krásné. Přesto budou Vánoce skutečně naplněné jenom tehdy, jak uchopíme a pochopíme hloubku adventu.

Přeji vám požehnané dny a svěřuji vás pod ochranu Té, která jako Jitřenka září na úsvitu naší spásy.

o. Marian

www.faslavicin.cz

Adventní tvoření

Na neděli Krista Krále pro nás společenství manželů připravilo hezké odpoledne. Přijali jsme pozvání na orlovnu, kde jsme si mohli vyrobit svůj originální adventní věnec, povykládat si a vytvořit tak úžasné společenství. Myslím, že se zrodila taková milá tradice, protože se manželé domluvili, že pokud tomu bude přáno, sejdem se při tvoření i příští rok v tomto čase. Tímto jim patří velký dík za organizaci, Jednotě Orel za zapůjčení prostor a panu Lukáši Mičovi za ochotné dodání k tvoření potřebného chvojí...

HEZKÁ NEDĚLE

Světlo čtyř svíček

Hana Kašáková

Na stole je věnec z chvojí,
ze smrku či z jedličky.
Kousek vedle betlém stojí,
zatím prázdné jesličky.

Chystají se čtyři knoty
tmu ve světlo proměnit.
Utéct chceme od temnoty,
pojdme spolu rozsvítit.

Z medu, z mouky, ze skořice
těsto vláčné rodí se,
že jsme spolu, chutná více,
než cukroví na míse.

Adventními nedělemi
světlo svíček mihotá.
A když věnec září všemi,
zjevuje se kometa.

Pro nás všechny, jak jsme tady,
kolem stromků bez šišek.
I když máme svoje vady,
narodí se Ježíšek.

Přátelství je zdrojem největších radostí a bez přátel se i ty nejpříjemnější činnosti stávají nudnými.

SVÁTOST SMÍŘENÍ

ve farnostech děkanátu Valašské Klobouky

VÁNOCE 2024

KDY	ČAS	KDE	KDO
12.12. čtvrtek	14 ⁰⁰ – 16 ³⁰ 14 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰	Hor. Lhota Dol. Lhota	Horní Lhota (1) Vlachovice (1) Slavičín (1)
16.12. pondělí	10 ⁰⁰ – 12 ⁰⁰ 14 ³⁰ – 16 ³⁰	Nedašov	<i>Dop.</i> Nedašov (1) Brumov (2) Štítná (1) Klobouky (1) <i>Odp.</i> Nedašov (1) Brumov (2) Újezd (1) Luhačovice (1) Horní Lhota (1)
17.12. úterý	10 ⁰⁰ – 12 ⁰⁰ 14 ³⁰ – 16 ³⁰	Brumov (Újezd na telefonu)	<i>Dop.</i> Nedašov (1) Brumov (2) Klobouky (2) Štítná (1) <i>Odp.</i> Nedašov (1) Brumov (2) Klobouky (1) Vlachovice (1) Hor. Lhota (1) Luhačovice (1)
18.12. středa	8 ⁰⁰ – 9 ³⁰	Valašské Klobouky	Brumov (1) Štítná (1) Klobouky (2) Lidečko (2)
	14 ³⁰ – 16 ³⁰	Vlachovice	Vlachovice (1) Slavičín (1) Újezd (1) Horní Lhota (1)
19.12. čtvrtek	16 ³⁰ – 18 ³⁰	Újezd	Újezd (1) Štítná (1) Luhačovice (2) Brumov (1) Horní Lhota (1)
21.12. sobota	9 ⁰⁰ – 12 ⁰⁰	Valašské Klobouky	Brumov (2) Nedašov (1) Štítná (1) Klobouky (4) Horní Lhota (1) Slavičín (1) Vlachovice (1) Luhačovice (2) Újezd (1)
	14 ³⁰ – 16 ³⁰	Slavičín	Slavičín (1) Luhačovice (2) Újezd (1) Horní Lhota (1) Klobouky (1)
	14 ³⁰ – 16 ³⁰	Štítná nad Vlárí	Štítná (1) Klobouky (3) Nedašov (1) Brumov (2)
22.12. neděle	14 ⁰⁰ – 15 ³⁰	Pozlovice	Luhačovice (2) Horní Lhota (1) Újezd (1) Štítná (1)
	15 ³⁰ – 17 ³⁰	Luhačovice	Luhačovice (2) Slavičín (1) Nedašov (1) Vlachovice (1) Brumov (1) Horní Lhota (1) Štítná (1) Klobouky (2)

DOPIS JEŽÍŠKOVI

Dědo, co to pořád píšeš a škrtaš?
A škrábeš, ty bys ale dostal od naší paní učitelky!
Přání k narozeninám, Madlenko.
A komu? Já jsem je už přece měla...
Ježíškovi, budou Vánoce, však víš.
Teprv teď? Já už mu psala dávnou.
To chceš od něho asi moc dárků, že?
Uhádlas... a on to nemá moc rád,
má se vždycky chtít jen jedno -
jenže mi toho teď schází tolik...
Neporadíš mi, jak to napsat?
No – já jsem Ježíškovi napsala,
že ho mám moc ráda,
že prosím o – ale to je tajné, to nepovím!,
a že mi tím udělá velkou radost.

Děkuji ti, Madlenko, připomnělas mi,
o čem jsme kdysi – jak je to už dávnou! -
zpívali o voňavém vesnickém procesí Božího Těla.
A prosím Dítě, které se i letos narodí,
ať nám odpustí zlé skutky, které jsme spáchali
proti němu, nám samým a všem dětem světa
a odejme od nás nynější soužení, které jsme dopustili.
Smrtící mory a nákazy, zaviněný i nezaviněný hlad,
ničivé ohně zažehlé demony i zlými lidmi,
nevyhlášené i vyhlášené vojny, parády pýchy.
Prosím, aby nad námi i v nás rozkvetlo nebe pokoje.

Adventní čtení

DĚTI NA ADORACI PSALY A ZPÍVALY JEŽÍŠKOVI

Ze všech vášní duše škodí tělu nejvíce smutek.

ADVENT - BŮH, KTERÝ JE NÁM BLÍZKO

Na oslavu narození Páně se připravujeme obdobím, kterému říkáme advent, to slovo znamená „příchod“. Ze všech stran jsme vyzýváni, abychom se naladili na tu správnou adventní vlnu, vytvořili domácí pohodu, udělali si adventní výzdobu a nezapomněli na nákup dárků pro své blízké. Ze všech stran se už po celý advent ozývají vánoční koledy a mnohdy si mnozí povzdechnou, už aby to bylo za námi. Možná namítnete, že advent máte rádi, ale já také. Jenom se pozastavuji nad tím, jak snadno se z oslavy Boží lásky k člověku, z jeho narození mezi nás a z radosti, kterou nám přináší, stanou svátky konzumu. Přejeme si pokoj, radost, ale už nemluvíme o původci této radosti a pokoje, nedokážeme žasnout nad Božím Dítětem v chudé stáji. Je to

Bůh, který se z lásky k nám stává dítětem, přijímá lidský úděl, chudobu a slabosti, aby nám byl blízko, stává se nám Emanuelem, to jest „Bůh s námi“, přináší nám pokoj, radost, a naději na naši záchranu.

Liturgie nám nabízí adventní dobu jako čas přípravy na Vánoce. Víme, že to pro nás neznamena jen pečeni cukroví, úklid a nákup dárků. Často slyšíme, že advent je dobou ztišení. Jak ale konkrétně můžeme čas adventu využít? Čas adventního ztišení mohou využít k tomu, abych zaslechl, po čem volá moje srdce. Co mi říká, když ostatní hlasy umlknou a po čem touží. Spolu se žalmistou se mohu modlit: „**Bože, zkoumej mne, ty znáš mé srdce, zkoušej mne, ty znáš můj neklid**“

(Ž139,23). Ztrácím se v nárocích života, nebo se rozkládají v mém životě oblasti beznaděje nebo strachu, kam je třeba, aby zazářilo jasné Boží světlo? Možná mě omezují nějaké závislosti a zatoužím po vysvobození, nebo se z mého života vytratily radost a pokoj? Čas adventu může také posloužit, abychom znovu zatoužili po Mesiáši. Prorok Izajáš oznamuje: Mesiáš, který přichází, je sice mocný, ale nikoli jako vůdce, který vede válku a ovládá ostatní, ale přichází jako „kníže pokoje“, jako ten, kdo usmíruje lidi s Bohem i mezi sebou. Toto je Kristova moc: **lásky**. I nám uděluje stejnou moc, moc milovat v jeho jménu, a to bezpodmínečně. Nejen když se nám daří a cítíme, že můžeme milovat, ale vždycky; máme prokazovat lásku nejen přátelům a bližním, ale všem, dokonce i nepřátelům. Vždycky a všem.

Ježíšovo pozvání se týká konkrétních situací našeho života: našich vztahů v rodině, také v křesťanském společenství, na pracovišti a ve společnosti, ve které se nacházíme. Proto nesmíme chovat hněv a zášť, stěžovat si a litovat se. Máme vždy zůstat v lásce, a to je Ježíšova cesta, jak vzdávat slávu Bohu nebes a budovat mír na zemi. Ustavivně milovat. Nestačí, když omezíme lásku na okruh těch, od nichž lásku přijímáme, od svých přátel, blízkých členů rodiny. Zde Ježíšova výzva překračuje hranice zákona a zdravého rozumu. Už láska k blízkým je vyčerpávající. To znamená spatřovat v druhém bratra a sestru, které je třeba milovat. Milovat nepřátele znamená vnášet na zem odlesk nebe. Ježíšovou mocí je láska a Ježíš nám dává moc milovat

tímto způsobem. Pro křesťana je podstatné milovat jako Kristus, a to je milost, o kterou musíme prosit.

Velkou důležitou postavou, která připravuje příchod Spasitele, je Jan Křtitel. Zástupy lidí u Jordánu se ptají Jana Křtitele, co máme dělat? Podobně se ptáme i my, co máme dělat, jak se i my máme připravit na příchod Spasitele. Jan Křtitel kázal: „**Obrat'te se, neboť se přiblížilo nebeské království**“ (Mt 3,2). Jan Křtitel učí, že Kristův soud má jasné jednoznačné důsledky: „**Každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně**“ (Mt 3,10). A to je výzva k „Očištění“ života – jak osobního, tak společenského. Jan Křtitel varuje, že neplodné žití vede do záhuby. Ale, že je možné nést ovoce hodné obrácení. Je také pravda, že miliony katolíků na celém světě, mužů i žen, těch, kdo mají odpovědnost v církvi na základě křtu, žijí životem, který je vážnou urážkou Boha a působí obrovské nespravedlnosti bližnímu. Žijí život v cizoložství a smilstvu, v chamtivosti a chlípnosti, v magii a modlářství, v hněvu a nenávisti, ve lži a podvádění, ve vraždění, v utiskování chudých a ničení stvořeného světa.

Prvním ovocem obrácení může být kající modlitba a pokání za to, že ignorujeme Boží slovo a skrýváme se před ním za společenské zvyklosti a procedury. Pokání za to, že jsme zbabělí v konfrontaci s kulturou smrti. Pokání za neslavení dne Páně. Pokání za to, že si zacpáváme uši, abychom neslyšeli křik chudých. Pokání za zbabělé utíkání před našim prorockým posláním, když nekážeme evangelium v jeho úplnosti a nepřijímáme všechny jeho požadavky do svého života. Pokání za to, že nahrazujeme moc Božího slova pouze lidskými prostředky. Kéž je nám tedy tento advent časem slyšení Křtitelova hlasu a nesení ovoce obrácení. Přeji požehnaný advent a radostné očekávání narození Spasitele.

L.D.

Adventní modlitba

Dobrý Bože, v čase adventu očekáváme příchod tvého Syna. Očekáváme toužebně každým okamžikem, že zaklepe na dveře našeho srdce a že je otevře své lásce. Očekáváme

také jeho příchod na konci časů, kdy se všechno naplní jeho spásou. Očekáváme přicházejícího, a přece víme, že už je tu s námi. Prosíme tě, aby k nám Ježíš přišel tak, abychom skutečně došli k sobě samým. Často totiž nebyváme u sebe doma a v myšlenkách se touláme někde docela jinde. Dej, ať je pro nás tento adventní čas dobou

požehnaní, ve které se vrátíme do vlastního nitra a začneme prožívat přítomný okamžik. Dej, ať nám čekání na tvého Syna otevře doširoka srdce, aby mohl skutečně vstoupit a přebývat v něm. Ať se nás dotkne touha po spáse, jež k nám přišla ve tvém Synu a stále k nám touží přicházet. V tento adventní čas proměň naše závislosti, které nás pořád ještě drží v zajetí, v hlubokou touhu. Daruj nám jistotu, že v touze po příchodu tvého Syna je on sám již přítomen mezi námi a že plní naše srdce svou láskou.

Anselm Grün
Moje modlitební knížka

Přátelé se radují a jsou smutní pro tytéž věci.

SVATÝ TOMÁŠ AKVINSKÝ

Letošního roku 7. března uplynulo 750 let od smrti učitele církve a jednoho z největších katolických teologů sv. Tomáše Akvinského a příští rok oslavíme 800 let od jeho narození.

Tomáš Akvinský (1225 – 1274), zvaný též Dr. Angelicus, se narodil do šlechtické rodiny na zámku Roccaseca v centrální Itálii. Jako nejmladší ze čtyř synů a osmi potomků rytíře Landolfa byl předurčen k církevní kariéře. Rané dětství až do věku asi 14 let strávil v nedalekém benediktinském klášteře Monte Cassino, kde získal základní vzdělání. Ve studiu pak pokračoval na univerzitě v Neapoli. Důležitým mezníkem v jeho životě se stal rok 1244, kdy i přes nesouhlas rodičů vstoupil do dominikánského řádu. Následoval roční pobyt v „domácím vězení“, který ho měl přimět změnit názor. Když jeho rodina viděla, že je jeho rozhodnutí stát se mnichem pevné, byl mu umožněn návrat k dominikánům.

sv. Tomáš Akvinský

Studia započatá v Neapoli dokončil v Paříži. Navštěvoval teologické kurzy Alberta Velikého, který měl na jeho myšlení značný vliv. Jako asistent putoval se svým starším učitelem do Kolína nad Rýnem. Z této doby pochází i jeho známá přezdívka „němý vůl“, kterou mu uštědřili kolegové. Albert ji prorocky okomentoval slovy „nazýváte ho němým volem, ale on svým učením způsobí takové bučení, které se rozezná po celém světě“.

Následně byl doporučen na post vyučujícího v Paříži, kde působil jako pedagog a kazatel. Již jako mistr teologie se stal členem komise dominikánské generální kapituly, pověřené rozvojem intelektuálního života řeholníků. Jeho další kroky směřovaly do Neapole, kde jej v roce 1260 provinční kapitula jmenovala generálním kazatelem. Zde setrval asi dva roky a přesunul se vyučovat své řeholní bratry do Orvieta. Při výuce využíval kromě Bible také své vlastní texty. V polovině 60. let 13. století založil v Římě studium pro formaci bratří z různých konventů římské provincie. Další čtyři roky strávil v Paříži. Tento literárně plodný pobyt definovalo studium, přísnost a zbožnost, a to i na úkor jídla či spánku. Svá hlavní teologická díla sepsal v letech 1260–1273.

Jako teolog byl mimořádně aktivní a společenský, což dokládá rozsah jeho díla i živé diskuze se studenty či oponenty. V soukromí byl však spíše tichý, vyhledával samotu a kontemplaci.

Papež Řehoř X. svolal do Lyonu na rok 1274 všeobecný církevní sněm, na který pozval i Tomáše Akvinského. První zasedání sněmu bylo stanoveno na 1. květen. I přes zdravotní potíže se vydal do Lyonu. Zemřel však cestou v klášteře cisterciáků Fossanuova 7. března 1274. Místo posledního odpočinku se nachází ve francouzském Toulouse. Svatý Tomáš byl svatořečen papežem Janem XII. V roce 1323. Papež Pius V. jej prohlásil v roce 1567 učitelem církve a od roku 1880 je oficiálním patronem katolických škol.

Byl nejvýznamnějším středověkým latinským filozofem. Zasloužil se o to nejen širokým rozsahem témat, ale také hloubkou, do které je zkoumal. Do jeho zorného pole se dostaly křesťanské otázky o Bohu, ctnostech, andělech, ale i dobová témata jako struktura vesmíru nebo propojení křesťanství s antickou filozofií Aristotela a Platóna.

Svatý Tomáš vynikajícím způsobem rozvinul touhu po hledání pravdy. Ukázal, že člověk je schopen poznávat Boha svým rozumem a že mezi křesťanskou vírou a rozumem existuje

přirozená harmonie. Církev Tomáše dodnes pokládá za učitele myšlení a vzor teologického bádání. Jeho dílo, zahrnuje komentáře Písma svatého, komentáře Aristotelových spisů a závažná systematická pojednání, mezi nimiž vyniká **Teologická suma**, ta má zásadní význam pro dějiny filozofie a teologie. Studium bylo pro něho neodmyslitelnou součástí lidského života. Chápe jej v nejširším smyslu jako poznávání pravdy, lásku k pravdě. Studium nemá být samoúčelné, má vést ke sdílení pravdy druhým. Nejdůležitějším pramenem jeho studia je Písmo svaté. Z jeho názorů vychází významné filozofické a teologické směry označované po něm jako tomismus a novotomismus. Až do konce svého života vyučoval na univerzitách, kázal a psal filozofická a teologická díla.

Relikviář s lebkou sv. Tomáše Akvinského putoval Českou republikou

K oběma jubileím pořádají bratři dominikáni po celém světě vědecké konference o Tomášově díle a také **putování relikviáře s jeho ostatky**. V České republice byla vzácná relikvie jeho lebky přítomna na několika místech. Ta ve dnech od 19. října do

Schránka s lebkou světce

1. listopadu zavítala do trapistického kláštera Nový Dvůr, Plzeň, Českých Budějovic, Prahy a Brna. V Olomouci se věřící mohli poklonit ostatkům sv. Tomáše v dominikánském klášterním kostele od pondělí 28. do středy 30. října. V úterý 29. října v 18 hodin sloužil olomoucký arcibiskup Josef Nuzík s bratry

Arcibiskup a bratři dominikáni

dominikány a za velké účasti věřících slavnostní mši svatou ke cti sv. Tomáše.

V kostelích, v nichž byla relikvie vystavena, probíhal také doprovodný program. Po mších svatých následovala četba z

Žít v pokoji, to je záležitost lásky. Ale položit základ k pokoji, to je úkol moudrosti, která vše pořádá. K moudrosti připravuje pokora...

Arcibiskup Josef Nuzík při mši svaté

Tomášových textů, noční modlitba, přednáška nebo v Praze třídní konference za účasti domácích i zahraničních hostů. Zájemci si tak mohli prohloubit znalosti o životě a tvorbě sv. Tomáše Akvinského.

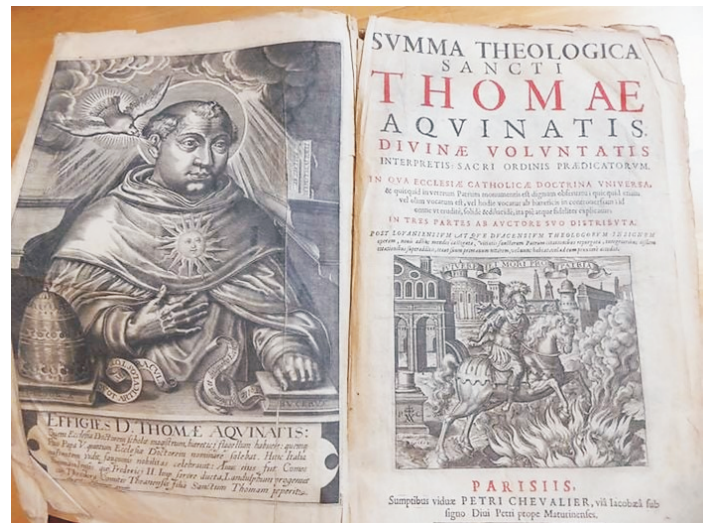
V kryptě brněnské katedrály sv. Petra a Pavla proběhla výstava (20. 6. – 29. 10.) s názvem **Doctores Ecclesiae – Církevní učitelé**. Instalace přiblížila život a dílo sv. Tomáše Akvinského. Nebyla však zaměřena pouze na osobnost tohoto významného středověkého myslitele, ale skrze umělecká díla přiblížila i další nositele a nositelky titulu církevní učitel. Mezi vystavenými exponáty vynikal historický tisk **Sumy teologické** vydané v roce 1558.

Papežové o sv. Tomáši Akvinském

Papež Benedikt XVI. 2. 6. 2010 v katechezi o sv. Tomáši Akvinském řekl: *“Můj ctihodný předchůdce, papež Jan Pavel II. ve své encyklice Fides et ratio připomněl, že Církev právem vždycky pokládala svatého Tomáše za učitele myšlení a za vzor teologického bádání. Nepřekvapuje, že mezi církevními spisovateli zmíněnými v Katechismu katolické církve, je po svatém Augustinovi svatý Tomáš citován více než všichni ostatní. Je označován také jménem Doctor Angelicus, patrně pro své ctnosti a zejména pro ušlechtilost myšlení a ryzost života.”*

Papež František: *„Jako správný dominikán se Tomáš velkoryse věnoval evangelizaci a bezvýhradně se oddával*

modlitbě, poctivému a vášnivému studiu, působivé teologické a kulturní tvorbě, kazatelství a odpovědím na otázky, které mu adresoval jeho řád, církevní úřady a občanský svět i jeho vlastní známí a přátelé“.

Teologická suma

Hrobka

Ostatky sv. Tomáše byly uloženy v klášterním kostele Panny Marie v Toulouse, kam byly v roce 1369 přeneseny z Itálie. Kostel byl později zasvěcen Tomáši Akvinskému.

Toulouse je kolébkou dominikánského řádu – právě zde v roce 1215 svatý Dominik shromáždil první komunitu bratří. Od roku 1229 až do Francouzské revoluce bratři sídlili v gotickém klášteře v centru města zvaném Les Jacobins.

Kostel je mistrovským dílem gotické architektury. Jeho stavba začala v roce 1230 a trvala dvě století. Klášter byl zrušen během Francouzské revoluce a několik desetiletí užíván jako kasárna, stáje a skladiště. Brzy však byla rozpoznána mimořádná historická a umělecká hodnota klášterních budov, a proto byl klášterní komplex roku 1865 získán do majetku města. Slouží od té doby kulturním účelům a je volně přístupný.

Text a foto Josef Floreš

Panna Maria

Vždycky se mi přičila přehnaná mariánská zbožnost, sladké písničky o tom, jak se nás Panenka Maria zastává před zlým Bohem. Připadlo mi směšné, jak pro někoho je výrazem mariánské úcty velká kytky u sochy Panny Marie.

Nicméně když jsem měl v jednom období svého života velké problémy, tak mi zničehonic začala být Panna Maria hodně blízká. Nebojte se – nezačal jsem zpívat zbožné písničky ani jsem nezačal okrašlovat naši sošku v kostele kytičkami. Ale díky všem bolestem, které jsem si prožíval, jsem si začal uvědomovat skutečný obsah života Panny Marie. Maria na první pohled vypadá jako sladká a bezproblémová žena, která celý život prožívala euforii z toho, že směla být blízko Krista. Avšak pokud se nebudeme bát podívat se otevřenými očima na její život, zjistíme, že se s ní vůbec nemazil.

Při narození svého syna zažila to, co dnes zažívají bezdomovci – totální nepřijetí. V Betlémě a Egyptě zakusila na vlastní kůži, co je to být uprchlíkem a bezdomovcem. Když Kristus veřejně vystoupil, zakoušela obavy o svého syna a musela si vyslechnout ne jeden komentář, že by "měla svému

synovi domluvit". A co může být pro matku větší bolest, než když vidí umírat své dítě – ještě k tomu na popravišti mezi zločinci.

Maria byla blízko Ježíše, a přesto byl její skutečný život drsný a krutý. Tak nějak mi Panna Maria začala být hodně blízká. Začal jsem chápat, že být blízko Ježíše, dotýkat se ho – to ještě neznamená mít život v bavlnce. Věřím tomu, že se Maria ne jednou ptala Boha v modlitbě, co to má všechno znamenat. Věřím, že nebylo málo chvil, kdy prožívala temnotu víry – měla pocit, že ji Bůh opustil, že to všechno bylo jen zdání Boží přítomnosti.

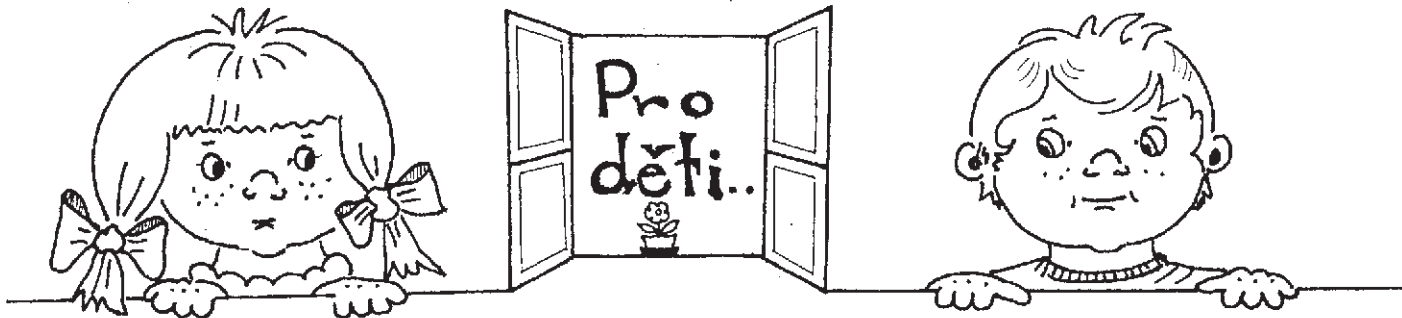
Maria je pro nás vzorem člověka, který žil v Boží blízkosti, a přesto to navenek mohlo vypadat, jako by ji Bůh opustil. Maria je pro nás vzorem člověka, který přes všechna trápení víru netratil, ale naopak upevnil

Pavel Moravec Mozaika

Kdo všechno pochopí, všechno odpustí.

Sirotkův pomeranč

Jeden starý a zámožný anglický pán vyprávěl: "Jako malý chlapec jsem přišel o rodiče a v devíti letech mě poslali do sirotčince nedaleko Londýna.

Bylo to jako vězení. Museli jsme 14 hodin denně pracovat na

zahradě, v kuchyni, ve stájích, na poli. Každý den. Jenom jeden den se nepracovalo: na Vánoce. To byl také jediný den, kdy každý chlapec dostal dárek: pomeranč. Žádné cukroví, žádné hračky. Navíc dostal pomeranč jenom ten, kdo celý rok nic neprovedl a byl pořád slušný. Takže jsme po tomhle vánočním pomeranči celý rok toužili.

Vzpomínám si na svůj první rok v sirotčinci. Byl jsem strašně smutný. Ostatní chlapci přicházeli k řediteli a dostávali svůj pomeranč, kdežto já jsem musel být na hanbě v ložnici. Byl to můj trest za to, že jsem jednou v létě chtěl ze sirotčince utéct.

Když skončilo rozdávání, šli si všichni chlapci hrát na dvůr. Já jsem měl být zavřený v ložnici celý den. Brečel jsem a styděl se. Přetáhl jsem si pokrývku přes hlavu a schoulil se pod ní.

Po chvíli jsem uslyšel v místnosti nějaké kroky. Nějaká ruka ze mě stáhla pokrývku. Podíval jsem se. Byl to jeden kluk, jmenoval se William. Stál u mé postele, měl v ruce pomeranč a s úsměvem mi ho podával. Nechápal jsem to. Pomeranče jsou přece spočítané, kde by vzal jeden navíc? Podíval jsem se na Williama a na pomeranč a uvědomil jsem si, že je oloupaný. Když jsem se podíval pořádně, bylo mi najdenou všechno jasné.

Věděl jsem, že musím pomeranč vzít do ruky pořádně, aby se mi nerozsypal. Co se vlastně stalo? Na dvoře se dalo dohromady deset chlapců a rozhodli, že bych měl také dostat vánoční pomeranč. Každý z nich ze svého pomeranče odloupnul jeden dílek a těch deset dílků hezky složili dohromady, takže z nich byl další pěkný, kulatý a sladký pomeranč.

Tenhle pomeranč byl nejkrásnějším vánočním dárkem, jaký jsem kdy v životě dostal.

Naučil mě, jakou útěchou může být skutečné přátelství."

*Bruno Ferrero
Požehnaní pro duši*

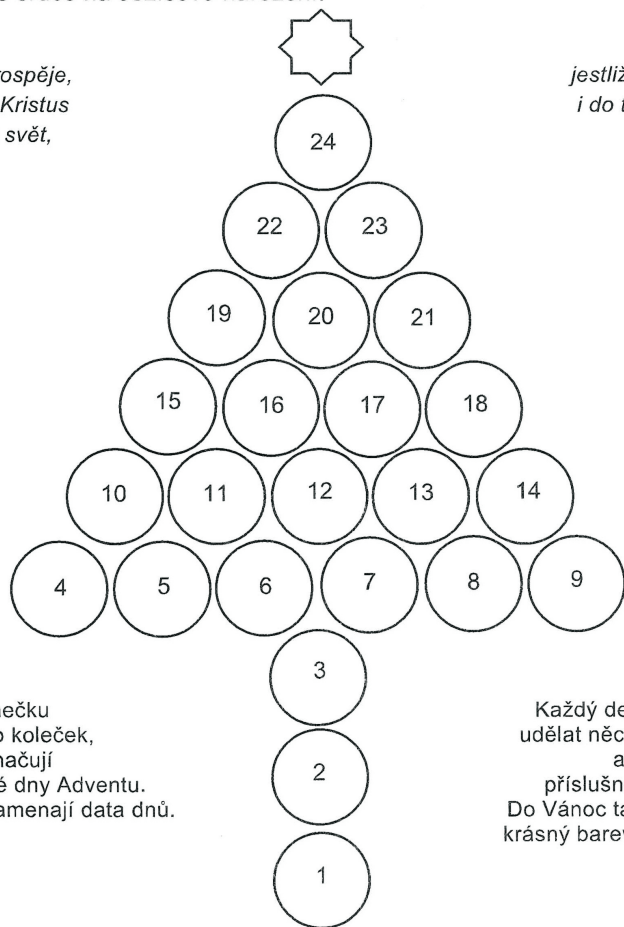
ADVENTNÍ PŘÍPRAVA

Advent je obdobím očekávání Ježíšova příchodu. Připomínáme si Ježíšův příchod na konci světa, kdy se s ním každý člověk setká, i jeho příchod v Betlémě, kdy se narodil pro spásu všech lidí.

Na obrázku vidíme vánoční stromek, který je potřeba během adventu „ozdobit“. Jak? Každý den udělat nějaký drobný skutek lásky. Tím připravíme své srdce na Ježíšovo narození.

„Co Ti prospěje,
že kdysi Kristus
přišel na svět,

jestliže nepřišel
i do tvé duše?“
Origenes

Ve stromečku je mnoho koleček, která označují jednotlivé dny Adventu. Čísla znamenají data dnů.

Každý den se snaž udělat něco dobrého a vybarví si příslušné kolečko. Do Vánoc tak vznikne krásný barevný strom.

Tento stromek je vhodný pro rok, kdy advent začíná 1. prosince.

© Biskupství brněnské, Diecézní katechetické centrum, <http://www.biskupstvi.cz/kc>

Dobro je to, co je třeba konat.

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Když jsem byl v armádě, učili nás křičet. Ale zubař mě to naučil mnohem líp.

Pacient: „Pane doktore, já se moc bojím. Je to moje první operace.“ Lékař: „Ničeho se nebojte, moje také.“

„Podle tebe neumím jako složit nábytek?!“ Tak se podívej, stůl už je hotový.“ „No jo, ale my jsme koupili postel.“

Potkají se dvě sněhové vločky: „Kam letíš?“ ptá se první. „Do Tater, trochu si odpočinout, a co ty?“ ptá se druhá. „Já letím do Prahy nebo do Brna, vyvolat paniku.“

Co si mám dát? Mozek říká, že vodu. Žaludek říká, že pivo. Mozek je chytřejší než žaludek... Chytřejší ustoupí.

„U nás na poli roste kukuřice jako telegrafní sloupy.“ „Tak vysoká?“ „Ne, tak daleko od sebe.“

Muž u lékaře: Doktorka: „Příznaky?“ Muž: „Myšlenky na smrt, sebelítost,...“ Doktorka: „Takže rýmička?“ Muž: „Může být.“

Konečně jsem si pořídila nové letní květinové šaty. Připadám si v nich jako rozkvetlá louka... Tříhektarová...

Polovina mě je beznadějný romantik a ta druhá polovina je jenom beznadějná.

V Americe mají lidi povolené pít alkohol od 21 let. Na Moravě v tomto věku přemýšlí, jestli by neměli přestat.

Víte co je absolutní vrchol smůly? Skočit z padajícího letadla na potápějící se loď.

Chceš, aby za tebou běhaly holky? Staň se řidičem MHD!

Poznámka v žákovské knížce: „Hodil mokrou houbu po učitelce, a ta po dopadu na zem udělala loužičku.“

www.alik.cz

ZVEME DĚTI A JEJICH RODIČE NA LETOŠNÍ RORÁTNÍ MŠE SVATÉ,

A TO TYTO SOBOTY:
7., 14. A 21. PROSINCE.

ZAČÁTEK RANNÍCH MŠÍ SVATÝCH JE
V 7 HODIN.

PŘINESTE SI S SEBOU LAMPIČKY!

PO MŠI BUDE PRO DĚTI NA FAŘE
PŘIPRAVENA SNÍDANĚ.

Hledáme nadšené dobrovolníky, kteří by se chtěli zapojit do přípravy a realizace lednové

Tříkrálové sbírky 2025

jako vedoucí skupinek

Sbírka bude probíhat v termínu 11.1.2025

Požadavky na vedoucí skupinek: musí být starší 15 let
: bezúhonnost
: platný občanský průkaz

Hlásit se můžete do 10.12.2024

Kontakt: Charita Slavičín

tel: 734435242, 739344107

Spravedlnost bez milosrdenství je tvrdost.

Vánoce s Valašskou

22.12. v 17 hodin kostel sv. Vojtěch a sv. Cecílie Slavičín

Vstupné dobrovolné

TANEC • HUDBA • ELEGANCE

SOBOTA 11. LEDNA 2025
OD 20 HODIN V SALE SOKOLOVNY

**FARNÍ
PRVOREPUBLIKOVY PLES**

CLERA 150,- CZK

PŘIJĎTE OSLAVIT KOUZLO NOBLESY A ELEGANCE
VE STYLU VELKÉHO GATSBYHO!
VEČER PLNÝ TANCE, HUDBY
A NEZAPOMENUTELNÉ ATMOSFÉRY.
NENECHTE SI UJÍT!

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK OD 2. 12. 2024
V MĚSTSKÉM INFOCENTRU VE SLAVIČÍNĚ

Farnost Slavičín vás srdečně zve na

ZPÍVÁNÍ U BETLÉMA

29. prosince 2024

v 16 hodin

v kostele sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně

s pásmem koled, písní a vánočního povídání vystoupí
**dětská schola Cecilčata spolu s
chválovou scholou**

Těšíme se na vánoční setkání s vámi ...

Co je dovoleno bohovi, není dovoleno volovi.

Křty

Listopad

Theo Hověžák
Tomáš Hyžík
Štěpán Mikoláš Werner
Adam Rak

Svatby

Ríjen

Jiří Kovařík, Lidečko + Tereza Strušková, Nevšová

Pohřby

Listopad

Věra Salvetová, 1938, Slavičín
Jiří Mikeska, 1972, Slavičín-Divnice
Bohumil Rak, 1937, Petruvka
Marie Častulová, 1939, Slavičín-Divnice

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

30.11. - 6.12.	Studénková M., Salvetová, Burešová, Studénková P., Florešová
7.12. - 13.12.	Vašíčková, Kudelová, Janůvová, Šebáková, Nováková, Psotová, Janoušková
14.12. - 20.12.	Zlámalová, Peniašková, Studeníková, Lysáková, Dubská, Habancová
21.12. - 27.12.	Hlavicová, Cvešperová, Florešová, Kovaříková, Pfeiferová, Novotná J.
28.12. - 3.1.	Kozáčková, Hudková, Dulíková, Ševčíková, Žáková, Štulířová, Bartošová
4.1. - 10.1.	Bohuslavice

Všem, kdo se podílejí na úklidu, upřímně Pán Bůh zaplat'.

Citáty v rámečcích ve spodní části stránek jsou moudrostí
svatého Tomáše Akvinského.

CHCEME-LI BÝT UŽITEČNÍ, MUSÍME ZNÁT SVOU HODNOTU

Všichni máme příležitost využít svých schopností prokazovat druhým lásku rozličným způsobem. Své schopnosti pomáhat druhým uplatňujeme nejčastěji doma v okruhu svých nejbližších. Vaříme, uklízíme, opravujeme dveře, sekáme trávu, měníme prasklé žárovky – to vše jsou způsoby, jak dennodenně a ve všedním dni využít svých schopností. Projevujeme a dáváme tak lásku svým životním partnerům, dětem, spolubýdlicím či rodičům.

K tomu, abychom toto mohli věrně a s vytrvalostí uskutečňovat, si ale potřebujeme uvědomovat svou vlastní hodnotu. Je to důležité proto, abychom mohli své obdarování využít ve prospěch druhých v běžném všedním životě takřikajíc neviditelně mimo záři reflektorů, nezištně. Pokud chcete štědře, vytrvale a bez frustrace uplatňovat

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDELENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus svěřil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlaste se nám: Křest dětí buď hned po narození, nebo alespoň 1 měsíc před křtem. (Křty jsou zpravidla 3. sobotu v měsíci v 11 hodin nebo po domluvě 3. neděli při mši svaté v 11 hodin)**

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok. (Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.) Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem. **Svátost nemocných** udělujeme po individuální domluvě. Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa	-----	15.00 – 16.00
Pátek	8.30 – 9.30	15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : 739 245 911
Mons. P. Marian Dej (soukromě): 731 919 369
E-mail: faslavicin@ado.cz
Web: www.faslavicin.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECILIE VE SLAVIČINĚ

NE	7.15 hodin 9.15 hodin 11.00 hodin	
PO, ST, PÁ	18.00 hodin	
ÚT, ČT, SO	7.00 hodin	viz: www.faslavicin.cz

- 1.12. **1. neděle adventní** - nedělní cyklus C (Lk 21, 25-28.34-36)
- 3.12. sv. František Xaverský (Lk 10, 21-24)
- 4.12. sv. Barbora a sv. Jan Damašský (Mt 15, 29-37)
- 6.12. sv. Mikuláš (Mt 9, 27-31)
- 7.12. sv. Ambrož (Mt 9, 35-10, 1.5-8)
- 8.12. **2. neděle adventní** (Lk 3, 1-6)
- 9.12. **Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu** (Lk 1, 26-38)
- 10.12. Panna Maria Loretská (Mt 18, 12-14)
- 12.12. Panna Maria Guadalupská (Mt 11, 11-15)
- 13.12. sv. Lucie (Mt 11, 16-19)
- 14.12. sv. Jan od Kříže (Mt 17, 10-13)
- 15.12. **3. neděle adventní** (Mt 1, 18-24)
- 22.12. **4. neděle adventní** (Lk 1, 39-45)
- 24.12. **Štědrý den** (Lk 1, 67-79)
- 25.12. **Slavnost Narození Páně**
(v noci Lk 2, 1-14; ve dne Jan 1, 1-18)

své schopnosti, musíte být přesvědčeni, že máte (zvláště v Božích očích) svou jedinečnou hodnotu, že v tomto světě hrajete důležitou úlohu, a že druzí potřebují vaše schopnosti

Pokud svými schopnostmi vyjadřujeme lásku, stáváme se sami milujícími lidmi a zároveň pomáháme druhým, aby i oni se mohli rozhodnout pro lásku jako životní styl.

Gary Chapman
Sedm podob lásky

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 300 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 731 646 734 a Magdalena Durďáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v přední kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde 25.12.2024 na Slavnost Narození Páně. Uzávěrka bude v neděli 8.12.2024. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článkách jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!